

Kallioalue: Herralanvuori-Rassanvuori**Kunta: LEMPÄÄLÄ**

Sijaintitiedot: Lempäälän kaupungin keskustan koillispuolella, Ahtialanjärven pohjoispuolella sijaitseva kallioalue.

Karttalehti: 2123 07

Kallioalueen pinta-ala: 58 ha Korkeus: 129 m.p.y Suht.korkeus: 50 m

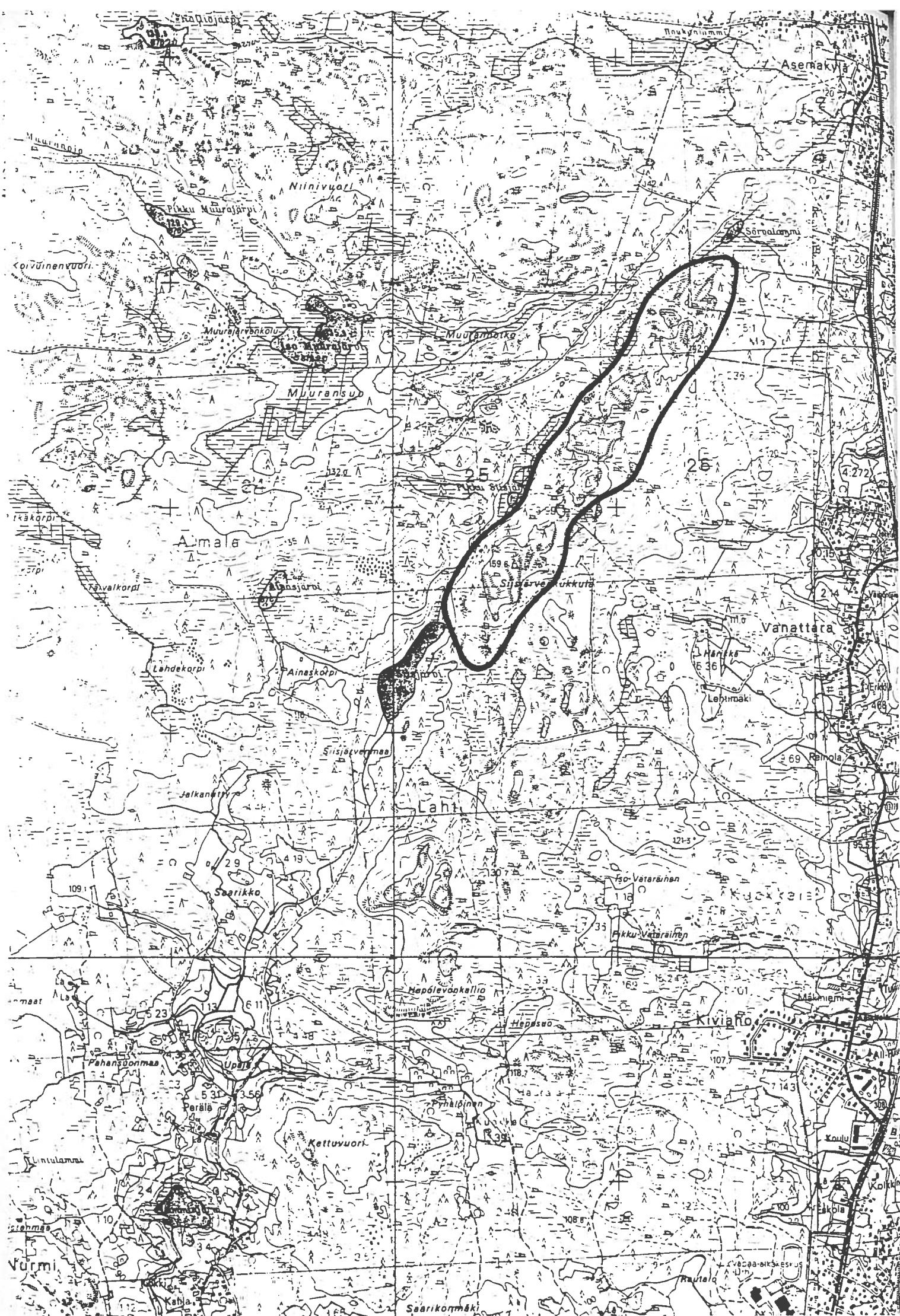
TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4**Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:**

Herralanvuoren-Rassanvuoren kallioalue muodostuu kahdesta suoalueen toisistaan erottamasta kalliomäestä ja rajautuu pohjoisessa suoalueeseen ja lännessä peltoon. Alue on sijaitsee maisemaltaan arvokkaassa ympäristössä lähellä Lempäälän keskustaa. Korkein ja edustavin kallioselänne on alueen eteläreunalla sijaitseva Rassanvuori. Lännessä kulkevalta Tampere-Lempäälä- tieltä katsottuna alue erottuu ympäristöstään metsäisenä kohoumana. Muualla alue rajautuu pelto- ja metsämaisemaan eikä erottuminen ole kovin selkeää. Pääsääntöisesti loivilla rinteillä on alueen etelä- ja pohjoispäässä pienet, mutta melko edustavat kalliojyrkänteet. Eteläpäässä Rassanvuoren alueella on jäätikön hiomia melko edustavia silokallioita ja selänteen eteläreunalta on louhittu aikaisemmin ilmeisesti rakennuskiviä. Rassanvuorelta avautuu näköaloja järvelle ja sitä käytetään runsaasti lähivirkistysalueena ja paikallisena näköalapaikkana.

Kivilajiltaan alue on pääasiassa granodioriittia, mutta pohjoispäässä kivilaji vaihtuu kiillegneissiksi. Kivilajin vaikutus näkyy selvästi kasvillisuudessa, sillä pohjoisosan jyrkänteiden juurelle on syntynyt erittäin edustava kallionaluslehto ja pohjoisosan kasvillisuus on muutoinkin rehevämpää kuin etelässä. Kalliokasvillisuus on karua ja tavanomaista, eteläpään kalliolla myös kulunutta. Metsänkäsittely on jonkin verran muuttanut alueen luonnontilaa, tosin alueen keskellä on vielä jäljellä luonnontilaista korpi- ja nevasuota. Lähistöllä on rehevä Ahtialanjärvi, koskiensuojelulaissa suojeltuja vuolteita sekä Ahtialan arvokas kylämaisema.

Kallioalue: Siisjärvenkukkula**Kunta: LEMPÄÄLÄ**

Sijaintitiedot: Vanattaran kylätaajaman länsipuolella, Siisjärven koillispuolella sijaitseva kallioalue.

Karttalehti: 2123 07

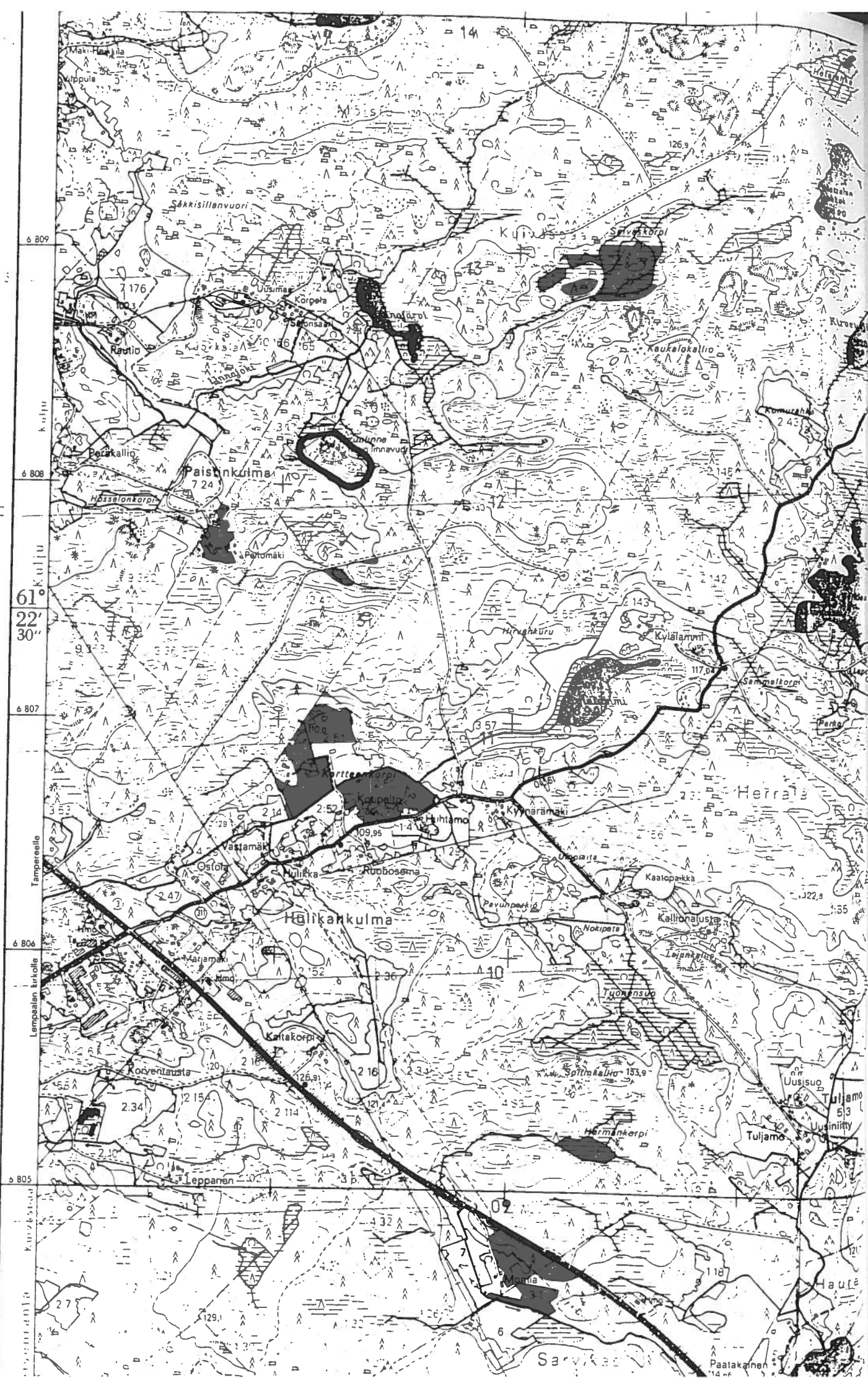
Kallioalueen pinta-ala: 68 ha Korkeus: 160 m.p.y Suht.korkeus: 50 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	2		-monikäyttö:	2
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	2
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 3**Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:**

Kohde muodostuu lounais-koillissuuntaisesta kallioiden jonosta, joka rajautuu lännessä kahteen lampeen ja niitä yhdistävään puroon. Ympärillä on laajahko rakentamaton metsä- ja suoalue. Korkeimmalta huipulta avautuu näköala kulttuurimaisemaan ja laajoille metsäalueille. Länsirajalla puron kohdalla on suurista kivenlohkareista muodostunut muinainen kosken pohja. Alue on kivilajiltaan gabroa (Suomen kallioperäkartta 1:100 000, 2123), joka näkyy kasvillisuuden rehevydessä. Erityisen rehevää kasvisto on purovarressa, jossa kasvaa mm. kotkansiipeä. Kalliokasvillisuus on paikoin erikoisen tyyppistä mosaiikkia, jossa karuutta ja rehevyyttä osoittava lajisto vaihtelee. Siisjärvenkukkulan itärinteellä kasvaa ketolajistoa ja jyrkänteillä mm. tummaraunioista. Alueen biologista arvoa lisää vanha metsä, jossa elää uhanalaisia ja harvinaisia lintuja. Alue on tärkeä retkeilykohde, jonne johtaa hyvä polku.

Kallioalue: Pirunlinna**Kunta: LEMPÄÄLÄ**

Sijaintitiedot: Kuljun kylätaajaman itäpuolella, Tervajärven länsipuolella sijaitseva kalliomäki.

Karttalehti: 2123 10

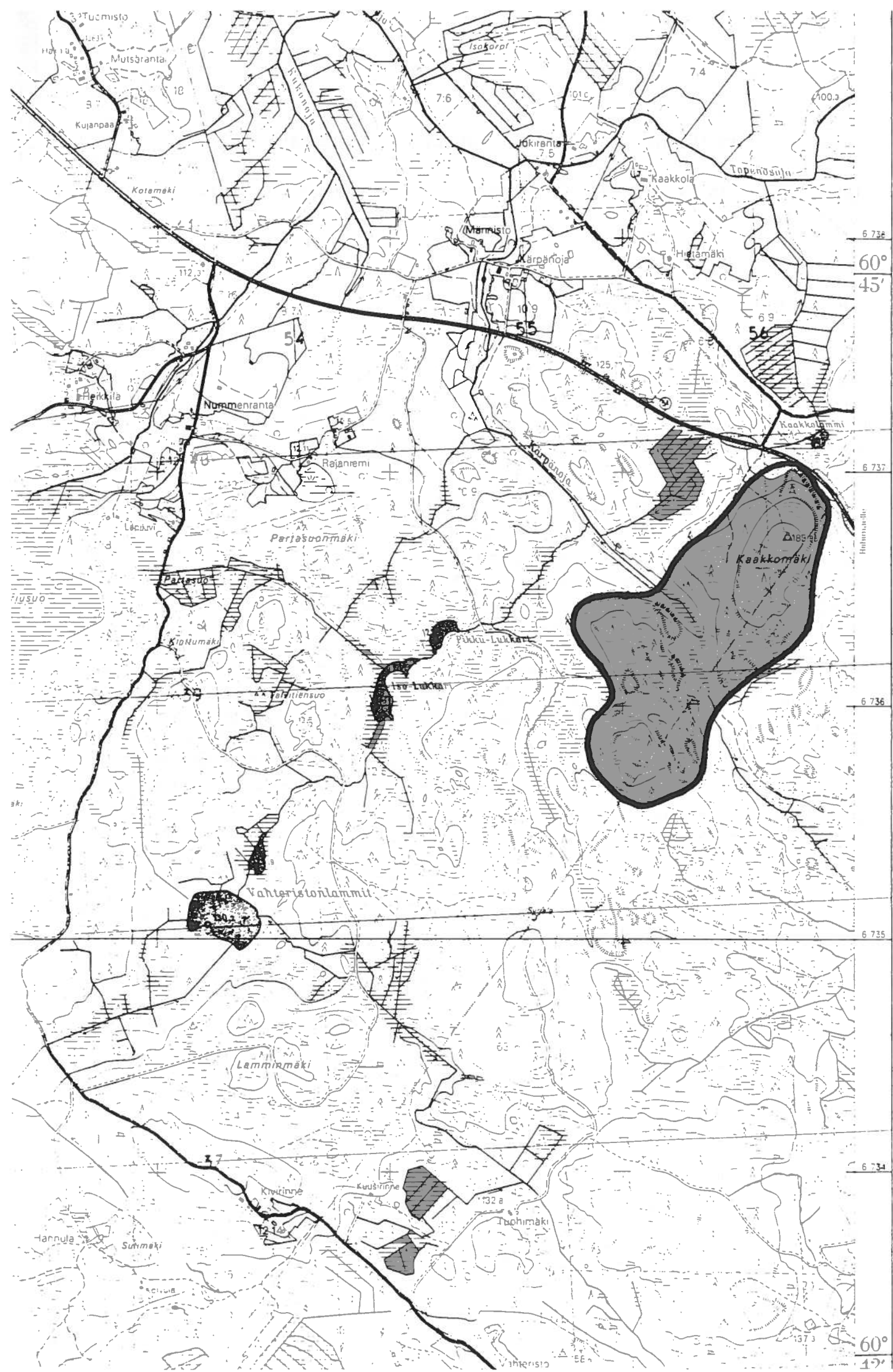
Kallioalueen pinta-ala: 4 ha Korkeus: 155 m.p.y Suht.korkeus: 55 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	1
Biologia:	4		-monikäyttö:	2
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	3

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4**Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:**

Pirunlinna on metsä- ja suoalueiden keskeltä jyrkästi kohoava pienialainen kallio, joka on muinainen linnavuori. Pohjoissivulla on korkea jyrkänne ja alueella on luontaisesti erittäin suuria lohkaraita sekä rinteellä että laella. Näiden lisäksi muille sivuille on kivistä rakennettu selvästi erottuvia vallituksia. Kallion laelta avautuvat laajat metsänäköalat itään ja pohjoiseen. Alue on kulttuurihistoriallisen arvonsa lisäksi merkittävä myös maisemallisesti ja geomorfologisesti. Jyrkänneessä on erikoisia ylikaltevia pintoja ja rakoilun synnyttämiä luolia. Lohkareikot ovat todella näyttäviä ja suurin osa niistä on luontaisilla paikoillaan, sillä kivet ovat liian suuria siirrettäviksi. Kasvillisuudeltaan alue on varsin tavanomainen. Kallionlaen kookas haapa- ja mäntypuusto on luonnontilaisuudessaan edustavaa. Laen pohjakasvillisuus on sitä vastoin selvästi kulunutta. Kivilajiltaan kallio on granodioriittia, joten jyrkänneen kasvisto on karuille kallioille tyypillistä. Jyrkänneen juurella on korpisoistuma. Pirunlinna on tärkeä retkeily- ja opetuskohde.

2042 09

Kallioalue: Kaakkomäki**Kunta: LOPPI**

Sijaintitiedot: Kaakkomäki sijaitsee tien 54 varressa noin 5 kilometriä Lopelta länsi-luoteeseen.

Karttalehti: 2042 06

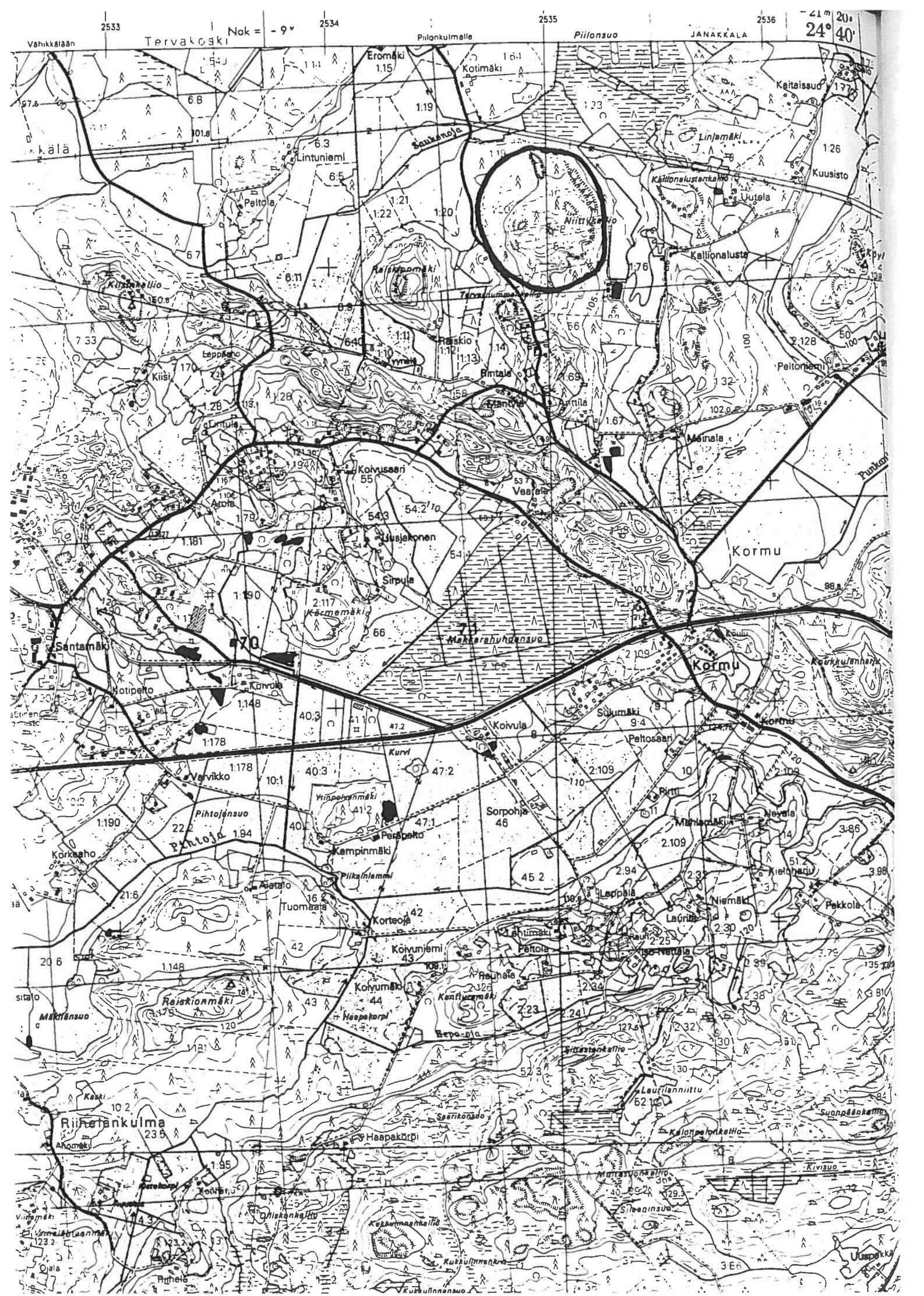
Kallioalueen pinta-ala: 82 ha Korkeus: 184 m.p.y Suht.korkeus: 79 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	4		-monikäyttö:	3
Maisema:	2		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	4

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4**Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:**

Kaakkomäki muodostuu kahdesta massiivisesta jyrkkärinteisestä selänteestä ja niiden välisestä syvästä soistuneesta metsänotkelmasta. Selänteiden lakiosat ja ylärinteet ovat supra-akvaattista maastoa, jossa ohut moreenikerros peittää kallioalajastumia. Avokalliota esiintyy pääasiassa jyrkänteisillä rinteillä ja jyrkillä lakiosien reunoilla. Edustavin, viistoseinämainen, jäätikön hioma kalliorinne sijaitsee Kaakkovuoren itäreunalla ja erottuu silmiinpistävästi viereiselle maantielle. Kallioalueelta avautuu esteettömiä kauas ulottuvia metsämaisemia, joiden näkyvyyttä edesauttavat paikoin tehdyt avohakkuut. Alueen kalliooperä on rakenteeltaan kaunista raitaista, suonigneissimäistä kiillegneissia ja amfiboliittia. Raitaiset kivilajit näkyvät edustavasti Kaakkovuoren itäreunan viisto jyrkänteisillä jäätikön hiomilla kallio pinnoilla. Rajatun kallioalueen lounaisosan kalliooperä on pääasiassa granaattipitoista mikrokliniigraniittia, joka leikkaa alueen kiillegneissia ja amfiboliittia (Härme 1953). Aluetta hallitsevat talouskuusikot, mutta jyrkänteiden reunaosissa ja laella on myös karua männikköä. Metsissä on tehty harvennus- ja avohakkuuta. Pohjoisella jyrkänteellä on karun alustan tyyppillistä jäkälä-sammalpeitettä. Kallioiden välialueilla on korpi- ja nevasoita. Laella on muutamia polkuja, kolmiomittaustorni ja vanhemman tornin jäänteet.

Kallioalue: Niittykallio**Kunta: LOPPI**

Sijaintitiedot: Riihimäeltä länteen, Kormun kylästä 2 kilometriä pohjoiseen.

Karttalehti: 2042 12

Kallioalueen pinta-ala: 36 ha Korkeus: 140 m.p.y Suht.korkeus: 40 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	4
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	4
			-lähiympäristö:	3

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4**Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:**

Niittykallion alueella on useita jyrkänteitä sekä pikkukukkuloita. Geomorfologisesti merkittävää kohteella on itäisen jyrkänteen ylikalteva jyrkännepinta ja siinä esiintyvä selkeä, kohtalaisen edustava rakoilu. Alue on kallioperältään graniittia ja granodioriittia. Mäellä on erityyppisiä lehtoja, itärinteen tyvellä esim. imikkä-lehto-orvokkilehtoa sekä kosteampaa sinivuokko-käenkaalilehtoa, joiden luonnontilaisuus on harvennusten vuoksi heikentynyt. Laki-ja rinnemetsiä on myös hakattu monin paikoin. Seinämän tyvellä on mesotrofista sammalkasvillisuutta, muuten kalliit ovat karuja. Maisemia rumentavat harvennushakkuut sekä lakiosan avohakkuut. Kalliolta avautuu jokseenkin edustava metsä- ja peltomaisema itään.

Kallioalue: Haikanvuori**Kunta: LUOPIOINEN**

Sijaintitiedot: Kuohijoella Kukkiaan pistävän niemen kärjessä sijaitseva kallioalue Luopioisten kaakkoisosassa.

Karttalehti: 2134 03, 2141 10, 2143 01

Kallioalueen pinta-ala: 226 ha Korkeus: 155 m.p.y Suht.korkeus: 68 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

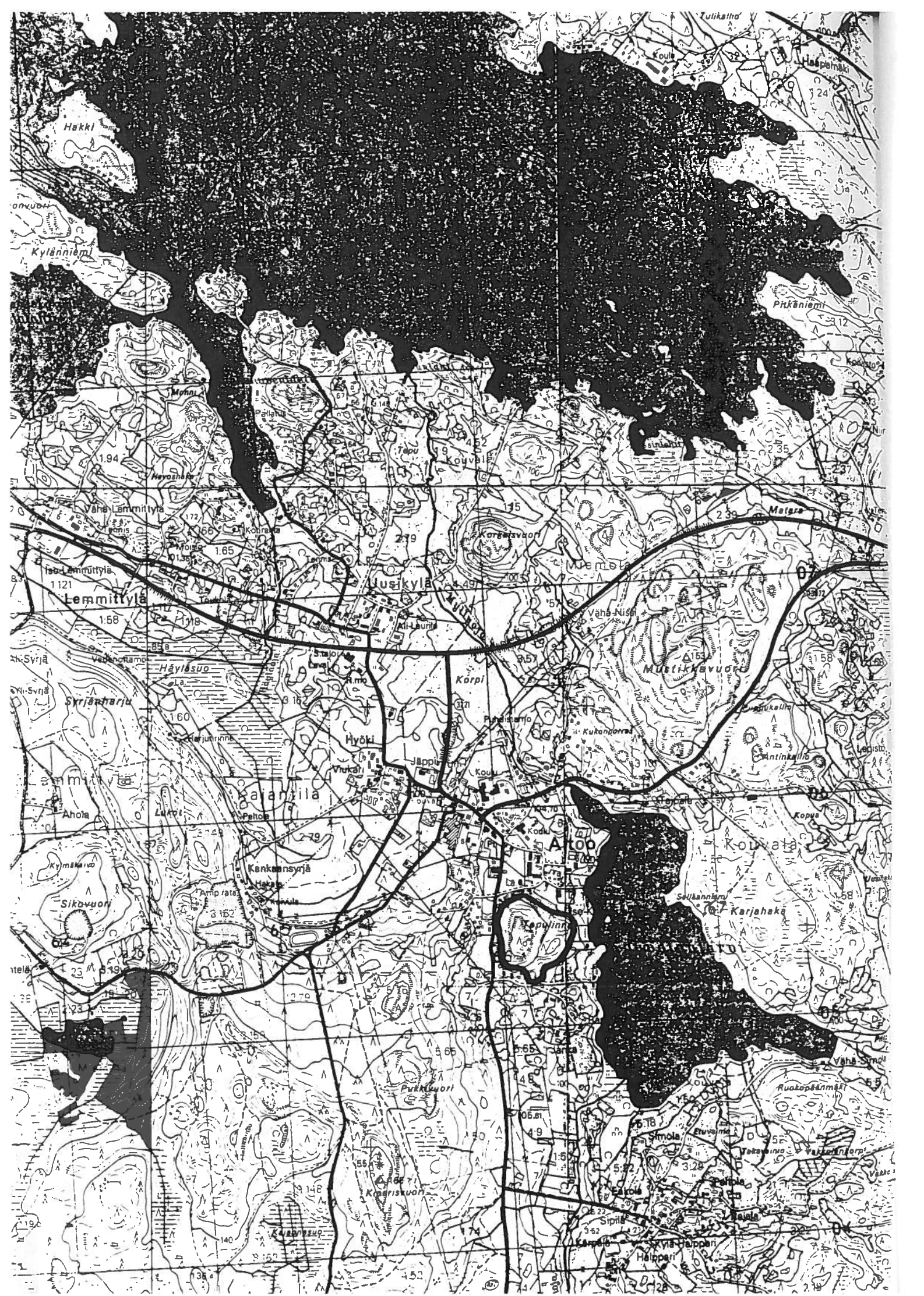
Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	2
Biologia:	2		-monikäyttö:	2
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 2

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Haikanvuori sijaitsee Kukkia-järveen pistävän niemen kärjessä. Kallioalueen arvo perustuu kalkkikiveen ja siihen liittyvään harvinaiseen ja vaateliaaseen kasvillisuuteen. Useista montuista muodostuva vanha kalkkilouhos on kohteen kaakkoisosassa. Suurimmaksi osaksi vesimaisemaan rajautuva vuori erottuu laajana, korkeana metsäisenä selänteenä, joka hallitsee seudun maisemaa. Näköaloja Kukkian kauniiseen järvimaisemaan avautuu parista kohtaa jyrkänteiden päältä. Sisäinen maisema on melko sulkeutunut, mutta itä- ja lounaisjyrkänteiden päällä on hieman avarampaa silokalliomaisemaa. Vuoren länsirinteellä jyrkänteen yläosassa on hiidenkirnumainen kolo ja alhaalla hioutunut luola. Länsirinteellä on porrasmainen, 15-20 metriä korkea kalliojyrkänte. Geologisesti merkittävintä alueella on eteläosan poikki kulkeva diopsidigneissikerros, jonka itäpäässä on Kuohijoen vanha kalkkilouhos. Louhoksesta on viety kalkkia Pälkäneen kirkon korjaukseen 1600-luvulla ja ehkä myös Hämeen linnan rakentamiseen.

Alue on biologisesti erittäin arvokas kalkkivaikutteisen kallio- ja lehtokasvillisuutensa sekä monipuolisuutensa ansiosta. Vanhan kalkkilouhoksen ympärillä on valtakunnallisen lehtojensuojeluohjelman kohde "Kuohijoen kalkkilehto" (Alapassi & Alanen 1988). Louhoksen varjoisilla seinämillä on laajoja, hyvin kehittyneitä vaatelioiden sammalten kasvustoja. Lajistoon kuuluvat mm. isoruostesammal ja taljaruostesammal sekä useita muita eutrofisia ja mesotrofisia sammalia. Louhoksen pohjalla ja ympäristössä esiintyviä runsaasti vaateliasta lehtolajistoa. Alueelta on tavattu myös uhanalainen sääskenvalkku (Alapassi & Alanen 1988) sekä lehtosinilatva (M. Kääntönen, kirj.). Koillisrinteen lehto on luokiteltu maakunnallisesti arvokkaaksi.

Kallioalue: Tepulinna**Kunta: LUOPIOINEN**

Sijaintitiedot: Tepulinna sijaitsee Aitoossa Kouvalanjärven rannalla.

Karttalehti: 2141 07

Kallioalueen pinta-ala: 9 ha Korkeus: 155 m.p.y Suht.korkeus: 60 m

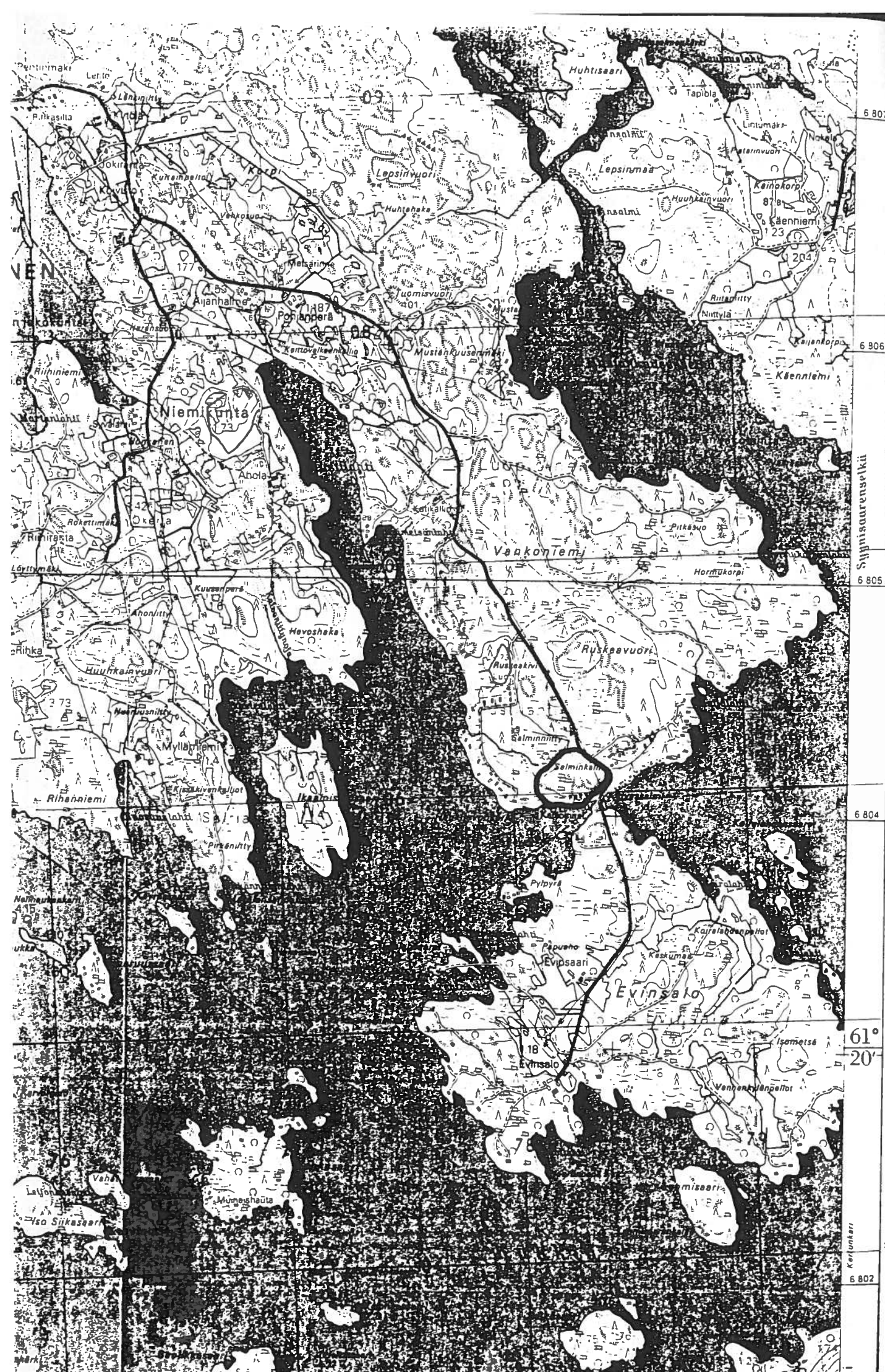
TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	2		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4**Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:**

Tepulinna on Kouvalanjärven länsirannalla, Aitoon kylän reunalla sijaitseva jyrkkäpiirteinen kallioselänne, joka lieenee muinainen linnavuori. Kallioalueen lakea ja rinteitä luonnehtivat tavanomaista laajemmat, jäkälikön peittämät silokalliot, jotka etenkin viistojyrkällä länsirinteellä muodostavat usein kuperia avokallioselänteitä. Tepulinna on osittain louhikkoinen, jyrkänteinen ja voimakkaammin rakoilun lohkoma kalliorinne. Heti korkeimman huipun itärinne on jyrkänteinen ja se putoaa noin 15 metriä korkeana, hieman ylikaltevana pystyseinämänsä louhikkoiselle porrasmaisen jyrkkänä kalliorinteenä jatkuvalle tasanteelle. Länsirinteen alaosassa on runsasta lohkariekköä. Kallioalueen kivilaji on keski-karkearakeinen, vaalea granodioriitti, joka vaihtuu paikoin porfyryrigranodioriitiksi.

Tepulinna laella ja ylärinteillä on vanhoja kalliomänniköitä, karua ketokasvillisuutta ja mm. mereisiä kalliotierasammalpatjoja. Ahkeran virkistyskäytön vuoksi kalliokasvillisuus on pahoin kulunut. Kalliokasvillisuudeltaan edustavan itäisen pystyjyrkanteen itiökasvilajistoon kuuluu mm. harvinaisehko tummaraunioinen. Itäjyrkanteen tyvellä on puolilehtoa. Tepulinna erottuu Aitoon taajaman eteläpuolella metsäisenä kohoumana. Lähimaisemassa rinteiden avokalliopintoja näkyy puuston seasta. Parhaat maisemat avautuvat mäeltä itään Kouvalanjärvelle sekä ympäristön metsiin ja pelloille.

6 807
6 806
6 805
6 804
6 803
6 802

2143 01
07

61°
20'

04

Kallioalue: Salminkallio**Kunta: LUOPIOINEN**

Sijaintitiedot: Kuivassalmen pohjoisrannalla Vankoniemen kärjessä sijaitseva Kukkian rantakallio Evinsaloon johtavan tien länsipuolella.

Karttalehti: 2141 10

Kallioalueen pinta-ala: 6 ha Korkeus: 110 m.p.y Suht.korkeus: 24 m

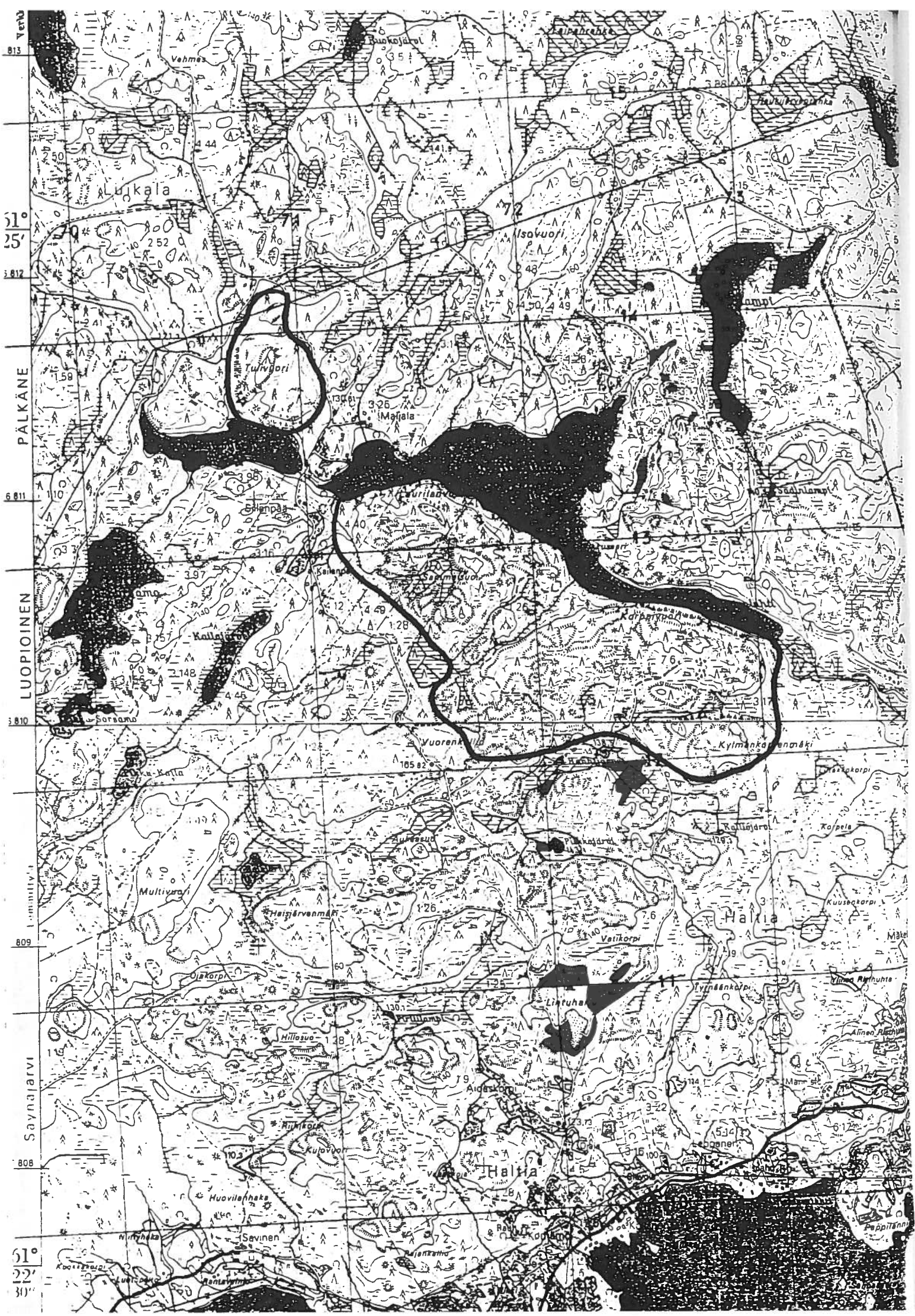
TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	1
Biologia:	3		-monikäyttö:	2
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4**Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:**

Salminkallio on pieni, jyrkänteinen kallioselänne, joka kohoaa Kukkian Kuivassalmen pohjoisrannalta. Jyrkänne ei rajaudu suoraan veteen eikä siten erotu kovin selvästi järvelle. Selänteen lakiosa on hyvä näköalapaikka, sillä jyrkänteen päältä avautuu erittäin kauniita järvinäköaloja Kukkialle. Näköala on lukuisten saarien ja kivikkojen ansiosta vaihteleva, ja lähistöllä on rantojensuojeluohjelmaan kuuluvia alueita (Heikkilä & Heikkinen 1993). Salminkallion jyrkänteellä on Hämeen läänin ainoa kalliomaalaus, jonka vuoksi paikka on myös suosittu nähtävyys (Kivikäs 1995). Sisäinen maisema on mielenkiintoinen, sillä jyrkänne on ylikalteva ja kalliomaalauksen kohdalta hyvin tasainen sekä paikoin jylhä. Alueen kallioperä on suonigneissimäistä kiillegneissisiä ja apliittigraniittia. Eteläjyrkänne on rikkonainen, mutta paikoin jyrkänteet kohoavat yhtenäisinä ylikaltevina seinämäpintoina kohti lakea. Jyrkänteen kokonaiskorkeus on noin 20 metriä. Paikoin sortuneen jyrkänteisen seinämän tyvellä on runsasta ja kohtalaisen edustavaa louhikkoa.

Alue on biologisesti arvokas seudulla melko harvinaisen ja vaateliaan jyrkännekasvillisuutensa vuoksi. Jyrkänteen juuren lehdossa ja ketomaisessa kasvillisuudessa näkyy myös kulttuurivaikutus. Lajistoon kuuluvat mm. humala sekä seudulla harvinainen keltamo. Kallion laella on poronjäkälävaltaista kalliomännikköä, jonka pohjakasvillisuus on selvästi kulunut.

Kallioalue: Korppivuori-Laurilanvuori**Kunta: LUOPIOINEN**

Sijaintitiedot: Noin viisi kilometriä Luopioisten kirkonkylän luoteispuolella Iso-Hirvijärven rannalla sijaitseva kallioalue.

Karttalehti: 2141 11

Kallioalueen pinta-ala: 144 ha Korkeus: 165 m.p.y Suht.korkeus: 46 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4**Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:**

Iso-Hirvijärven eteläreunaa rajaava pääosin metsäinen kallioalue, joka on luonnon- ja maisema-arvoiltaan merkittävä kohde. Alue erottuu Iso-Hirvijärven etelälaidalla korkeampana metsäisenä selänteenä. Järven kapeassa itäpäädyssä erottuu paikoitellen massiivisen Korppivuoren pohjoisjyrkänteen avokalliopintoja sekä komea rantalouhikko. Jyrkänteen reunalta avautuu kauniita ja kauas ulottuvia maisemia ympäröiviin metsiin ja rakentamattomalle Iso-Hirvijärvelle. Alueen kallioperä on pääasiassa tavanomaista keskirakeista granodioriittia. Korppivuoren alueella esiintyy granodioriitissa sulkeumana melko laaja-alaisesti migmatiittista, suonigneissimäistä kiillegneissiiä. Alue on lakiosistaan hieman kumpuilevaa, melko tasaista suolaikkuista kalliomännikkömaastoa. Korppivuoren pohjoisjyrkänteessä on edustavia, jäätikön hiomia silokalliopintoja. Aluetta hallitsevat kuusivaltaiset kangasmetsät ja korpisoistumat ja kalliopaljastumia luonnehtii mäntyvaltainen kangasmetsäkasvillisuus. Alueen kalliokasvillisuus on hyvin karua ja tavanomaista, mutta pohjoisrinteen valurahkapinnat sekä Korppivuoren louhikon mereisyyteen viittaava sammallajisto tuovat monipuolisuutta karuun kalliokasvillisuuteen. Korppivuori on pesimälinnustoltaan arvokas alue. Luonnontilaisuuden suhteen edustavin osa-alue on Laurilanvuori ja kohteella on merkitystä näköalapaikkana ja retkeilyalueena.

Kallioalue: Tulivuori**Kunta: LUOPIOINEN**

Sijaintitiedot: Vähä Hirvijärven pohjoispuolella noin 7 kilometriä luoteeseen.

Karttalehti: 2141 11

Kallioalueen pinta-ala: 22 ha Korkeus: 165 m.p.y Suht.korkeus: 46 m

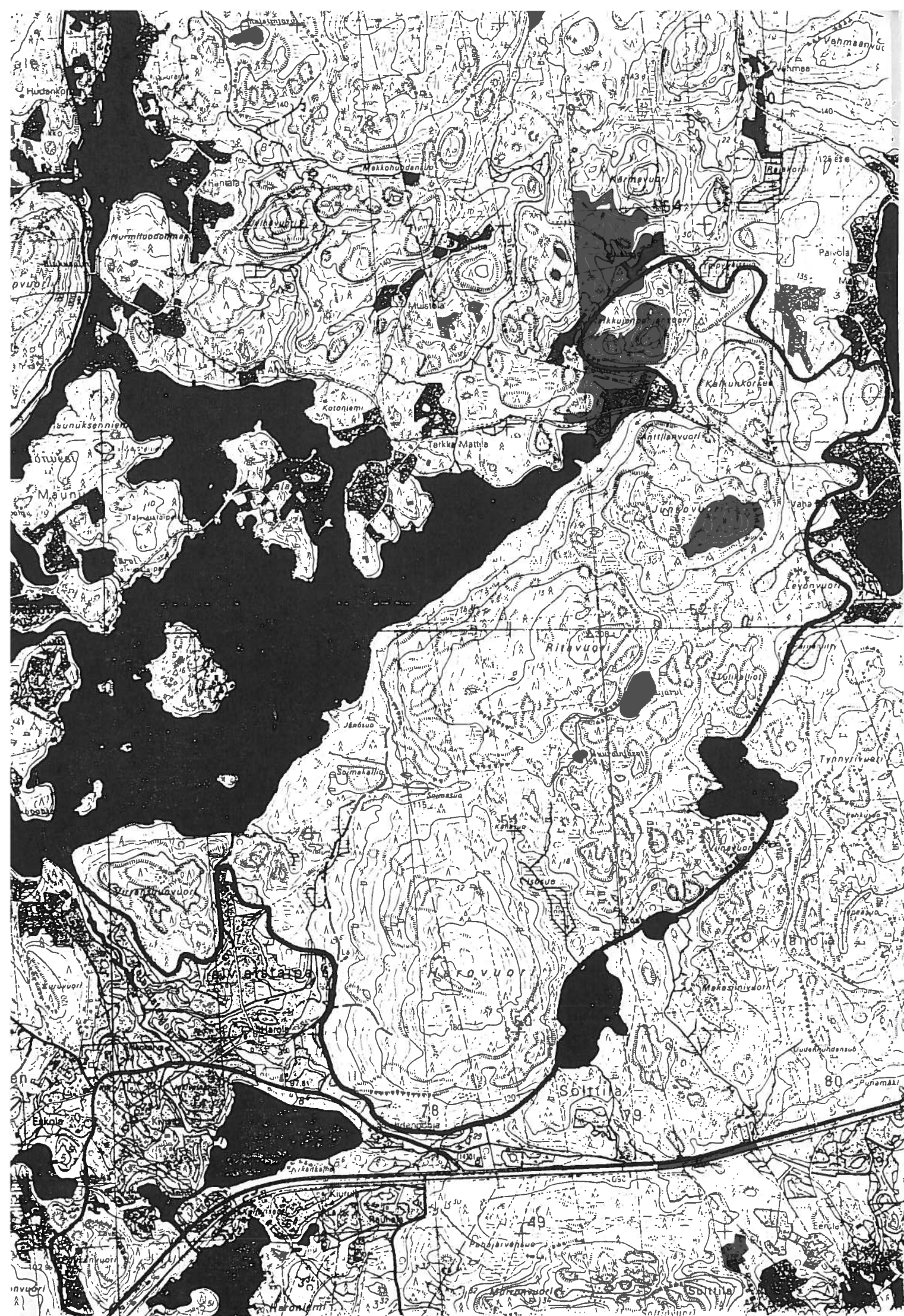
TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	4
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4**Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:**

Tulivuori on talousmetsämaastossa, pienen Vähä Hirvijärven pohjoisrannalla sijaitseva jyrkkäpiirteinen kallioharjannejakso. Kallioalueen kivilaji on vaalea, keskirakeinen, hieman suuntautunut pegmatiittigraniitti, jossa esiintyy kiillegneissisulkeumia. Geomorfologisesti merkittävin osa on Tulivuoren kallioselänne ja sen länsisivun jyrkänne, joka kohoaa noin 20 metriä korkeana viistojyrkänneisenä, jäätikön hiomana kallioseinämänä laelle ja on alaosastaan lähes pystyseinämainen. Tulivuoren kaakkoisjyrkänne on porrasmainen 5-15 metriä korkea kallioseinämä, jossa yhtenäiset pystyseinämäpinnat ovat viisimetrisiä. Lakiosien ja jyrkänneisten rinteiden silokalliot ovat harvan rakoilun lohkomia ja kohtalaisen pienialaisia. Tulivuoren laelta avautuu länteen ja itään esteettömiä ja kauas ulottuvia kumpuilevia metsämaisemia ja jyrkänneen eteläreunalla pilkottaa puuston seasta Vähä Hirvijärvi. Loivat kalliojaljastumat ja jyrkänneet elävöittävät lähimaisemia. Kalliolajisto on pääosin oligotrofista ja tavallista. Mereinen kalliotierasammal muodostaa kuitenkin melko edustavia patjamaisia kasvustoja jaljastumilla. Tulivuoren länsijyrkänne on karu, mutta jyrkänneen puolivälin murroskohdassa esiintyy ravinteisuutta ilmentävää putkilokasvi- ja sammallajistoa, mm. tummaraunioista sekä kalkkikiertosammalta. Metsät ovat enimmäkseen talousmetsiä ja vuoren laella on siemenpuuasentoinen metsänuudistusala. Retkeily on kuluttanut jonkin verran lakiosan kalliokasvillisuutta.

Kallioalue: Harovuori-Kalkunkorkea**Kunta: LÄNGELMÄKI**

Sijaintitiedot: Talviaisissa Ävëntäjärven kaakkoisrannalla sijaitseva laaja kallioalue n. 6 km Länkipohjasta länteen.

Karttalehti: 2142 11, 2142 12

Kallioalueen pinta-ala: 700 ha Korkeus: 208 m.p.y Suht.korkeus: 118 m

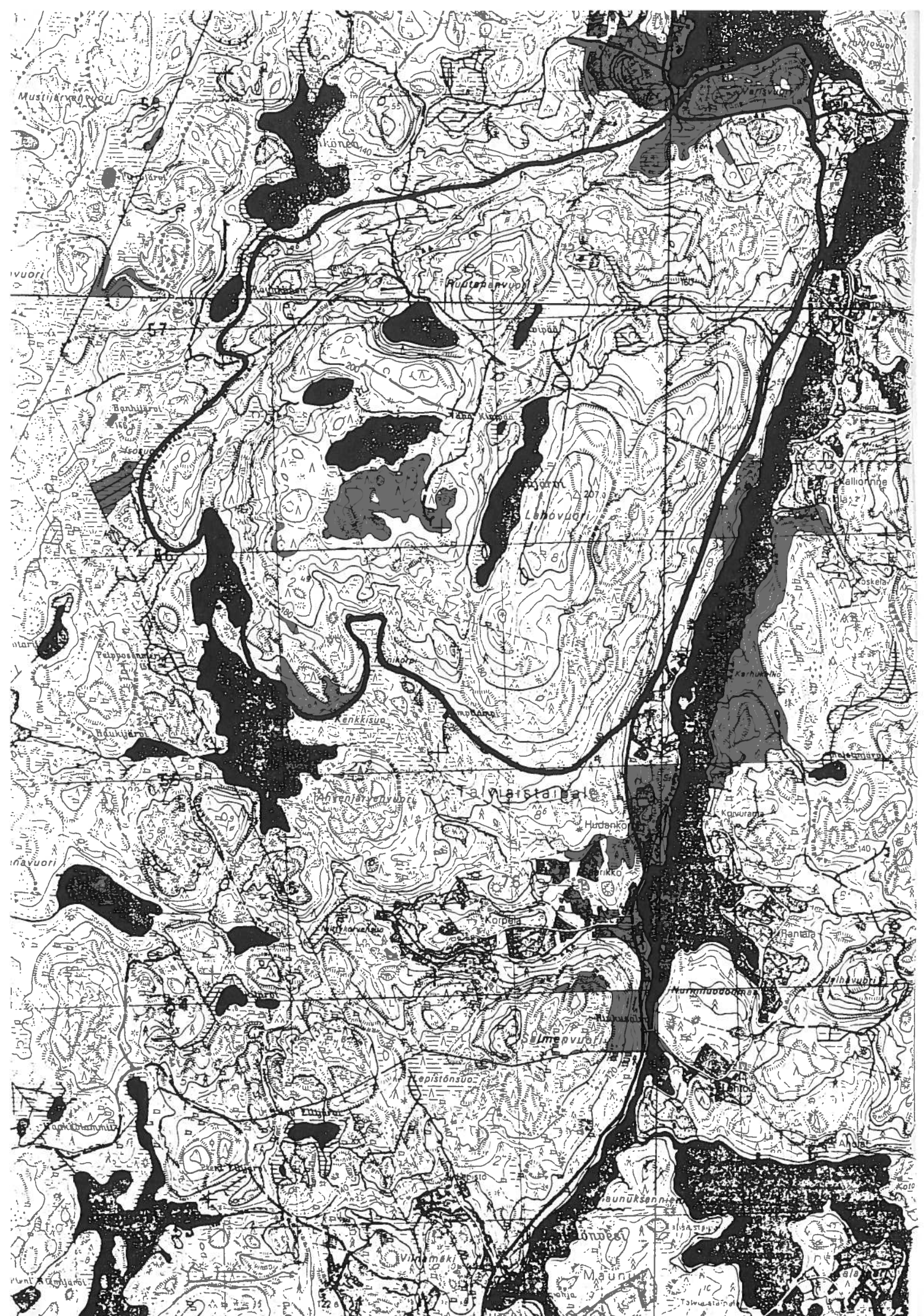
TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4**Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:**

Ävëntäjärven itärannalla sijaitseva ylänköinen kokonaisuus, joka rajautuu pieniin järviin ja kallioiseen talousmetsämaastoon. Alueen kallioperä on pääasiassa karkearakeista porfyrygraniittia, jossa esiintyy paikoin apliittigraniittia ja kookkaita gabrosulkeumia (Laitakari 1986). Haro- ja Ritavuoren osalta alue on kohtalaisen loivapiirteinen ja suurelta osin peitteinen. Ritavuoren itä- ja pohjoispuolen vaihtelevampi kalliomaasto muodostuu jyrkkäpiirteisemmistä matalista kallioselänteistä ja niiden välisistä suolaikkuisista notkelmista, joissa on myös pieniä lampia. Alueen pohjoisosassa Kalkunkorkean koillisreunalla on 25 metriä korkea kalliojyrkäne, jonka tyvellä on edustavaa louhikkoa. Silokalliot ovat Rita- ja Junkovuoren luoteisreunalla selvästi tavanomaista laaja-alaisempina selänteinä.

Biologisesti merkittävintä on Harovuoren linnustollisesti arvokas jyrkäne. Pienet lammet ja Ävëntäjärven pitkäkö rakentamaton rantavyöhyke lisäävät alueen biologista monimuotoisuutta. Kalliokasvillisuus on karuhkoa ja jyrkänelajisto pääosin tavanomaista. Kalkunkorkean koillisjyrkänteellä on kookasta, edustavaa kalliomännikköä. Notkelmissa on korpi- ja rämesoistumia. Suurin osa alueesta on tavanomaista, hakkuiden muuttamaa kangasmetsää.

Kallioalue: Lahovuori-Ruutananvuori**Kunta: LÄNGELMÄKI**

Sijaintitiedot: Ristijärvellä lähellä Juupajoen rajaa sijaitseva laaja kallioalue Pitkäveden länsirannalla.

Karttalehti: 2142 12

Kallioalueen pinta-ala: 537 ha Korkeus: 213 m.p.y Suht.korkeus: 113 m

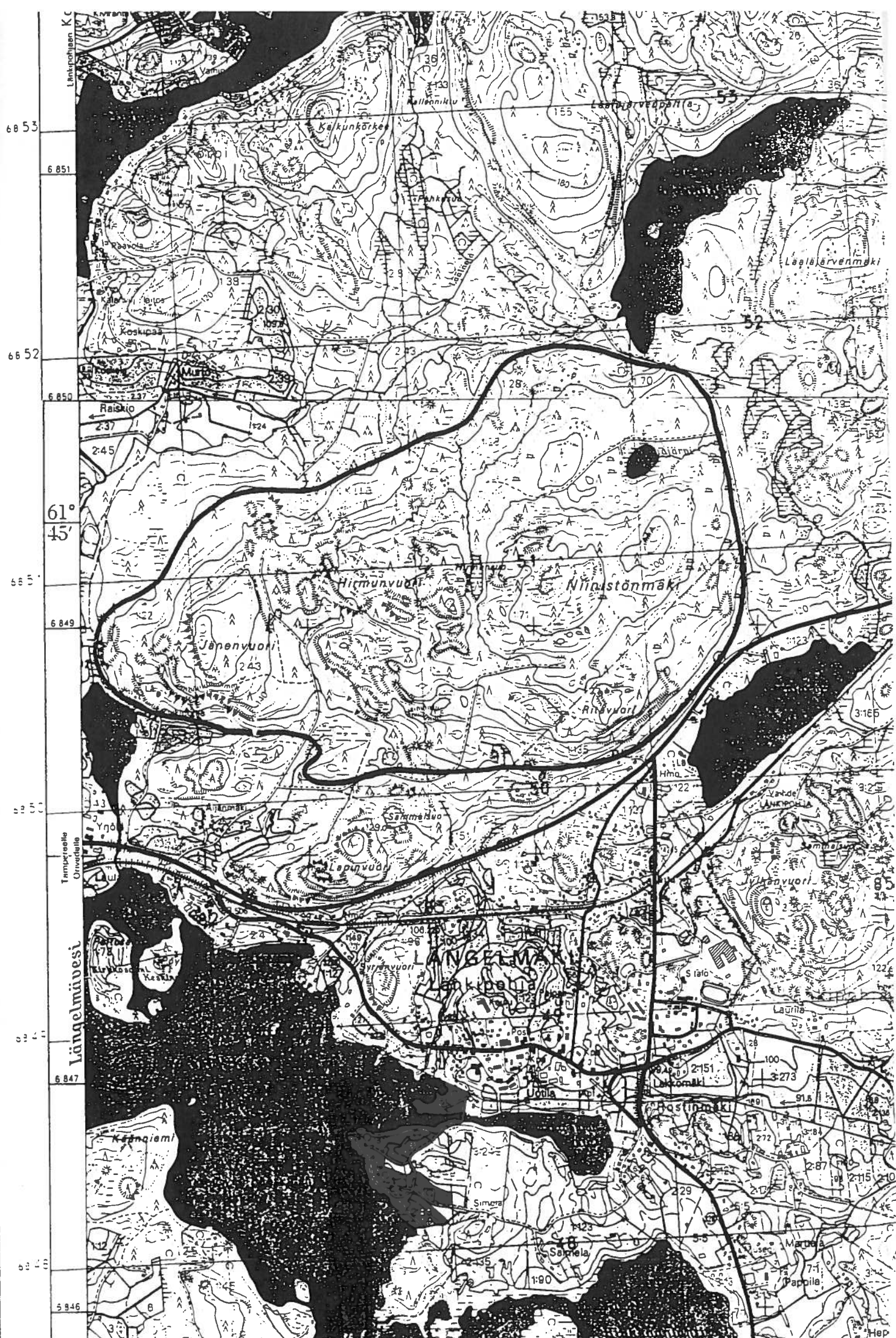
TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	2		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 3**Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:**

Kallioalue on hyvin korkea ylänkömäinen kokonaisuus, jossa on useita pieniä lampia kallioiden välissä. Maisemallisesti näyttävän osa on itäreunan Lahovuori, joka kohoaa tasaisen jyrkähkösti Pitkäveden rannasta. Alue rajautuu melko selkeästi moniin järviin, mutta ympärillä on muitakin korkeita kallioselänteitä, joten hahmottuminen ei ole kovin selkeä. Näköaloja alueen ulkopuolelle avautuu luontaisesti lähinnä Lahovuoren itärinteeltä sekä Ristijärven rantakallioilta. Luoteisrinteiltä avautuu laajoja metsänäköaloja hakkuiden yli. Parasta maisemassa on sisäinen maisema, esimerkiksi erittäin kaunis, kirkasvetinen ja kalliopohjainen Ruutana-lampi. Paljastuma-alueiden silokalliot ovat paikoin hyvin laaja-alaisia ja lähimaisemallisesti vaikuttavia. Jyrkänteiset kalliorinteet ovat porrasmaisia 10-30 metriä korkeita ja niitä esiintyy lähinnä alueen länsireunalla sekä pohjoisosassa matalampina Varisvuoren alueella.

Alueen kallioperä on karkearakeista porfyrygraniittia, jossa esiintyy paikoin apliittigraniittia juonina ja laajempialaisina osueina. Porfyrygraniitissa esiintyy myös paikoin kookkaita gabromurskaleita sulkeumana (Laitakari 1986). Alueen biologisesti merkittävimmät osat ovat Lahovuoren silokalliot sekä kirkasvetinen Ruutana-lampi, joka pienvesikartoituksessa on todettu luonnonsuojelullisesti kohtalaisen arvokkaaksi (Saura & Saura 1993). Tuoreita avohakkuu- ja maanmuokkausaloja on etenkin Ruutana-lammen pohjoispuolella ja ne vähentävät alueen biologista ja maisemallista edustavuutta.

Kallioalue: Jänenvuori-Niinistönmäki Kunta: LÄNGELMÄKI

Sijaintitiedot: Vajaa kilometri Länkipohjasta pohjoiseen sijaitseva kallioalue valtatie 9:n ja Ison Lääljärven välissä.

Karttalehti: 2144 02, 2144 03

Kallioalueen pinta-ala: 369 ha Korkeus: 210 m.p.y Suht.korkeus: 126 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

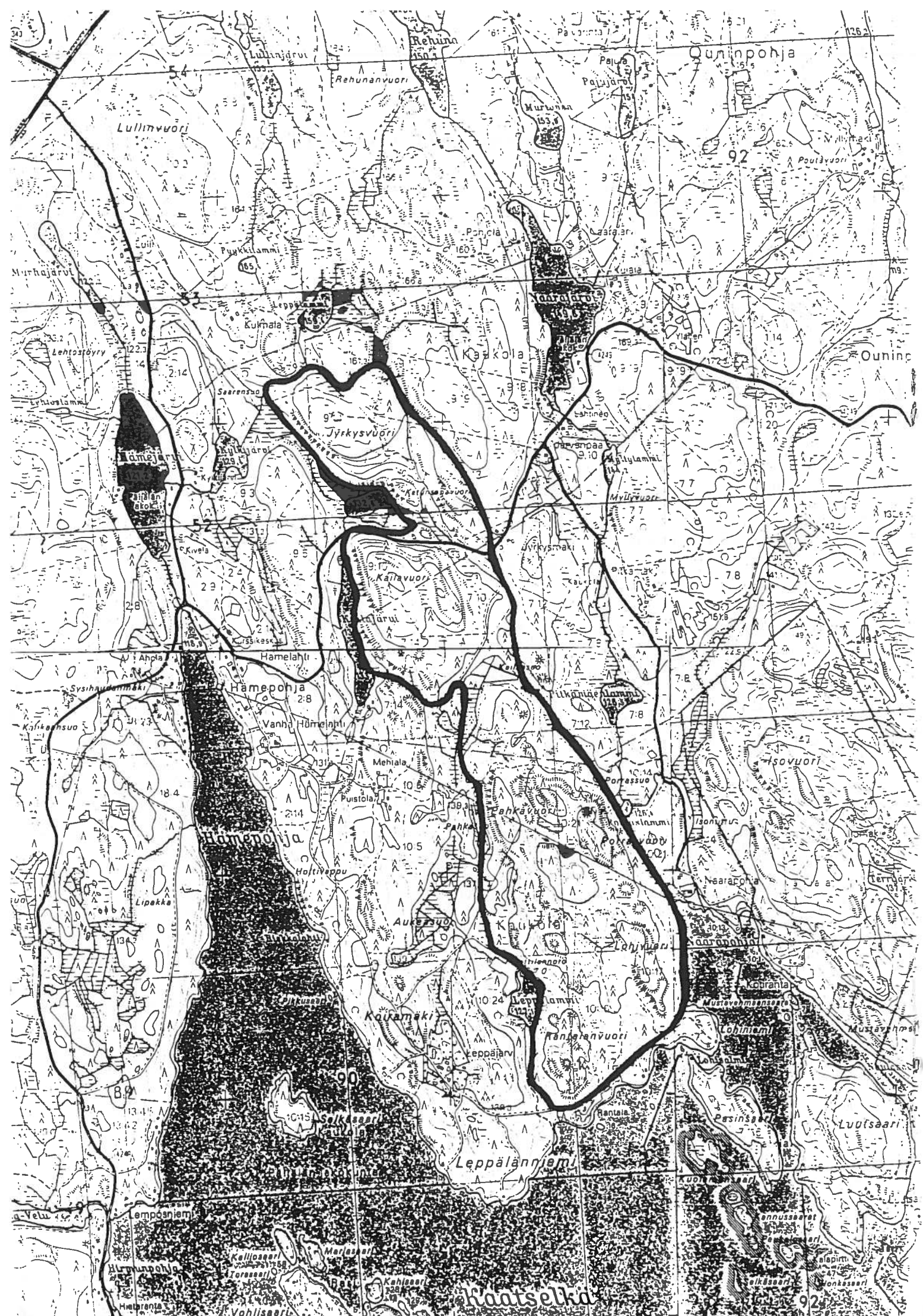
Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	2		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	3

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 3

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Maisemallisesti arvokas kalliomaasto, joka rajaa Länkipohjan maisemaa. Korkein kohta on itäisin Niinistönmäki, joka kohoaa peräti 126 metriä läheistä Jänenjärkeä ja Säkkiää korkeammalle. Länsiosan Jänenvuori on jyrkänteinen ja erottuu maisemassa kaikkein selvärajaisimpana. Alue on kokonaisuudessaan hyvin tärkeä osa Länkipohjan maisemaa. Jänenvuorelta avautuu edustavia ja jylhiä näköaloja järville, viljelymaisemaan ja kaukaisille metsäalueille. Myös sisäinen maisema on edustavimmillaan Jänenvuoren avarilla, tavanomaista edustavammilla silokallioilla. Vuoren länsijyrkänteellä on paikoin lähes 10 metriä korkeita pystyjä tai osin ylikaltevia jyrkänkaita. Länsijyrkänteiden kokonaiskorkeus on 25-30 metriä.

Laajan kallioalueen pääkivilajina on Keski-Suomen graniittialueelle tyypillinen porfyyrinen karkearakeinen graniitti (Laitakari 1973). Alue on laajuutensa ansiosta biologisesti varsin monipuolinen. Alueella on edustavaa silokalliokasvillisuutta, tavanomaisempaa kangasmetsää, reheviä korpia, karua jyrkännekasvillisuutta sekä pieni rämerantainen Pahalampi. Rinteillä on laajoja hakkuita, mutta toisaalta alueelta löytyy myös varsin iäkkäitä kuusikoita ja sekametsiä. Hakkuiden vuoksi kuivuneelta Jänenvuoren seinämältä löytyy mesotrofian osoittajana tummauurnasammalkasvustoja, mutta muutoin jyrkänne on karu ja lajistoltaan tavanomainen.

Kallioalue: Jyrkysvuori-Lohivuori**Kunta: LÄNGELMÄKI**

Sijaintitiedot: Ouninpohjassa lähellä Keski-Suomen läänin rajaa sijaitseva kallioalue n. 7 km Länkipohjasta koilliseen.

Karttalehti: 2144 02, 2144 03, 2144 05

Kallioalueen pinta-ala: 189 ha Korkeus: 180 m.p.y Suht.korkeus: 61 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4**Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:**

Jyrkysvuoren-Lohivuoren kallioalue kohoaa Kaatselän rannasta maisemassa, jolle suuret korkeuserot ovat tyypillisiä. Kaakkoispuolella on Isojärven kansallispuiston edustavia kalliomaisemia. Kallioalue ei siten erotu suurmaisemasta kovin selvästi, sillä seudulla on muitakin korkeita kallioita. Rajautuminen on selkeintä vesistöihin: länsireunalla on kolme lampea, itäreunalla yksi sekä Naarapohjan ranta. Ainoastaan Ketunsapavuoren jyrkänteet näkyvät jylhinä alueen ulkopuolelle. Kaunein näköala avautuu eteläosan Lohivuoren laelta, josta näkyy Kaatselkä sekä itäpuolinen Naaralahti. Sisäinen maisema on myös parhaimmillaan Lohivuorella, sillä laella on luonnontilaista kalliomännikköä ja jyrkällä länsirinteellä geomorfologisesti edustava harvinaisen laaja kivikko, joka on erikoinen pienmaisema. Lohivuoren jyrkänteiden kokonaiskorkeus on 30 metrin luokkaa.

Jyrkysvuorella pääkivilajina on heterogeeninen graniitti, jossa on amfiboliitti- ja sarvivälkegneissisulkeumia (Laitakari 1973). Biologisesti arvokkainta alueella on lehtokasvilajisto sekä Jyrkysvuoren jyrkänteiden muutamien lievää mesotrofiaa osoittavien lajien. Lehtolajistoa on alueella monin paikoin mm. jyrkänteiden juurilla, mutta lehtokasvillisuustyyppit eivät ole pienen kokonsa vuoksi kehittyneet erityisen edustaviksi. Lohivuoren jyrkänteiden päällä on poronjäkäälävaltaista kalliomännikköä ja jyrkänteillä pääasiassa karun alustan sammalia. Biologista monimuotoisuutta lisäävät neljän pienen lammen sekä Kaatselän Naarapohjan rantavyöhykkeet. Alueella on avohakkuita mm. Jyrkysvuoren laella. Pohjoisosan läpi kulkee paikallistie.

